

over denne Indkomststat? Skulle de, som nu i længere Tid have havt Fordeel af Jernbanen? Nei, det troer jeg ikke. Skulle de klage, som ville faae Fordeel ved de nye Jernbaneanlæg? Nei, det er ikke muligt. Overhovedet kunde det maaffee, da der er anstillet saa mange Betragtninger, ikke være af Veien at fremsætte den Betragtning, at det, hvorvidt det vil være betænkeligt at fremkomme med denne Skattelov eller ikke, for en væsentlig Deel vil berøe paa, hvorvidt man tør antage, at en saadan Skat vilde kunne trykke Udvillingen tilbage eller hemme den. Jeg antager, at dette maa være Hovedspøenpunktet, og hvad det angaaer, har jeg tænkt mig omtrent som saa. Hvis man f. Ex. i en 4 å 5 Aar eftergav samtlige Statskatter under den Forudsætning, at samtlige Skatteyderne, naar disse Aar vare gaaede, skulde i de næste 4 til 5 Aar svare det Dobbelte, maatte man synes, at det vilde være fordeelagtigt for Skatteyderne, idet de jo i disse 4 til 5 Aar havde havt denne Capital uden Rente; men det er dog muligt, at endeel vilde staae sig daarligt derved. Jeg turde maaffee endnu tilføie en anden Betragtning i den samme Anledning. Hvis man f. Ex. tænkte sig paa den ene Side, at den arbejdende Deel af Befolkningen — lad os sætte den til en Tjerdedeel eller 400,000 — i eet Aar pr. Individ fortjente 3 fl. mere om Dagen, vilde det være en Indtægtsforøgelse i det Hele af 4 Millioner. Hvis man tænkte sig, at samtlige Individier, 1,600,000, sparede 1 fl. om Dagen pr. Individ, vilde denne Besparelse i det Hele for samtlige Individier udgjøre 6 Millioner. Dette tilsammenlagt med de forannævnte 4 Millioner vilde saaledes være en Fremgang i Nationalformuen for et Aar af 10 Millioner. Vender man nu denne Betragtning om, og tænker sig, at den arbejdende Deel fortjener 3 fl. mindre pr. Individ om Dagen, og at samtlige Individier forbruge for 1 fl. pr. Individ mere om Dagen, saa giver dette en Tilbagegang for et Aar af 10 Millioner. Forskjellen mellem disse to Yderligheder er 20 Millioner. Jeg nævner disse Tal for derved at vise, at naar man synes med næsten overdreven Frygt at tænke paa en Indkomststat af imellem 1 og 2 Millioner Rigsdaler, forekommer det mig, at

denne Frygt ikke alene er i højeste Grad overdreven, men at det tillige kan være et stort Spørgsmaal, hvorvidt man overhovedet i gode Tider gjør Behøerne eller Skatteyderne i det Hele taget en saa stor Tjeneste med at sætte Skatten lavere, som man i Almindelighed er tilbøjelig til at troe. — Jeg nævner dem tillige for at vise, at t. Ex. Finantsudvalget i det Hele gjør vel i at spare paa Skillingen ved den Masse Pengesager, det behandler. Overfor dette Spørgsmaal vil jeg tilføie, hvad jeg før anførte, nemlig at jeg er overbevist om, at en heel Deel af de Mænd, som skulle svare en saadan Skat, og særlig de, der boe i Hovedstaden, med største Fornøielse vilde gjøre det, for derved at bidrage til, at Lyset kan spredes over Sjyllands Heder. — For at udsætte Anlægget af Banen er der anført grumme Meget, og det, der skulde, saavidt jeg kan forstaae, være det Vigtigste, der er fremkommet i saa Henseende, er fremkommet fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Mbler). Han tænkte sig, at naar vi forkastede det her foreliggende Forslag tilligemed Havneforslaget, skulde Regjeringen i den mellemliggende Tid, vel at mærke, paa Grundlag af, at Rigsdagen havde forkastet disse Forslag, og at det ærede Medlem havde foranstaltet en Sum til Undersøgelse bevilget paa Finantsloven samt opfordret Regjeringen til at komme med et Forslag til Efteraaret, indbyde Entreprenuerne til at fremkomme med Forslag og Tilbud, som da skulde prøves af Rigsdagen. Ja, det kan tage sig ganske godt nok ud, saaledes seet fra een Side; men jeg troer dog, at hvis man seer lidt nøiere til, er det af det Slags Tankeexperiment, som, naar de praktist skulle gennemføres, ville vise sig at være fuldstændigt umulige. Dertil kan endnu spies, at samtlige de Baner, om hvilke her er Tale, have deres Berettigelse derved, at de for flere Aar tilbage have været paatænkte, og jeg skulde tage meget feil, hvis ikke ogsaa det meget ærede Medlem for Rjødshavnns 4de Valgkreds (Fenger) har været med at bevilge Penge til Undersøgelse af disse Banelinier. Man betragter i de paa-gjældende Egne denne Sag som en Velfærdssag, og jeg troer ikke, det vilde være klogt at holde denne Spænding vedlige. Der er talt